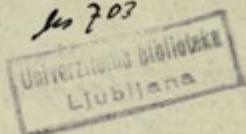

Velika Dolina, 29./4. 1897.

No 703

Draga gospica!

Hvala Bogu! Kamen se
 mi je otvalil od srca, na
 glasu si Petaj. citice v antiji
 Slovenci. Kakor mora me
 je tlačilo skrb, bodli u.
 gortno sprejete, ali ne. Da i
 citajo tuji pisarje lahko pre-
 sjan, jeli na kaj, ali ne, pri
 roopit lastnih proizvodih pa
 ingubim vsako merilo.
 Dames Vam pošljim nekaj
 malega, a drugačne barve

ko do sedaj. Bode Vam li ugajdo
i to?

Četirideset let sem v istem
ter so mi jako, jako laskali.
Morda pa ni človeka kojega
bi pohvala ne veselila. Sedaj
pa mislim in mislim kedo
bi neki bil ta četrdeset, a je ne
uganem. Dajte mi vsaj to po-
vestati, jeli pobit s plašnim
srnim, ki strahom je obil
srebrnim? Saj to morda se ni
indiskrecija. - Vidite, jaz sem
pač prav vesna hči matere
hče.

Kar pa mislite a kajko, mi
pač ni jarno. Prebrala ni pre-
gladala sem vse slovenske od
konca do kraja, a našla nisem
nič. Našla sem samo na

stavah, in kojega je nastal
moj starišnji prvi stavek.

Kaj pa daljših povestij nimate?
Jaz bi vsaj sovila, da se večina
naših bralk namina najbolj
na zabavni del, ta bi moral
biti tedaj kolikor možno namina.
Kaj pa g. Lovčarja tudi se
ne da kar nič vspehati.
Dovolite, da Vas opozorjam se
na nekaj, kar sem tudi se-
le kdaj napisala. Vrha itavilke
se prične namreč a stranjo 1.
Če pa koncem leta celi letnik
večemo, se ni moči njejtirati,
a tudi karalo mnogo ne kaže
v tem večinem 1-12. Če najim
mnenji bi bilo boljše, da se
numerirajo strani s številkami
itavilkami.